České vysoké učení technické v Praze Fakulta elektrotechnická Katedra počítačů

Bakalářská práce

Kalibrační a ovládací software sítě částicových pixelových detektorů umístěných uvnitř experimentu ATLAS na LHC v CERN

Jakub Begera

Vedoucí práce: Ing. Štěpán Polanský

Studijní program: Otevřená informatika, Bakalářský

Obor: Softwarové systémy

7. května 2016

Poděkování

Zde můžete napsat své poděkování, pokud chcete a máte komu děkovat.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předloženou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s Metodickým pokynem o dodržování etických principů při přípravě vysokoškolských závěrečných prací.

V Praze dne 20.5.2016

Abstract

Translation of Czech abstract into English.

Abstrakt

Abstrakt práce by měl velmi stručně vystihovat její obsah. Tedy čím se práce zabývá a co je jejím výsledkem/přínosem.

Očekávají se cca 1 – 2 odstavce, maximálně půl stránky.

Obsah

1	Úvo	pd	1
	1.1	Motivace	1
2	Det	ektory ionizujícího záření	3
	2.1	Klasifikace detektorů a jejich parametry	3
	2.2	Geiger-Müllerův počítač	3
	2.3	Sintilační detektory	3
	2.4	Polovodičové detektory	3
		2.4.1 Princip	3
		2.4.2 Módy	3
		2.4.3 Medipix	3
		2.4.4 Timepix	3
		2.4.5 Cluster analýza	3
		2.4.6 FitPix	3
		2.4.7 Pixelman	3
		2.4.8 Aplikace	3
3	Ene	ergetická kalibrace	5
4	Atla	as TPX	7
	4.1	Atlas MPX	8
		4.1.1 Hardwarová a softwarová architektura sítě Atlas MPX	9
	4.2	Hardwarová architektura	10
	4.3	Softwarová architektura	12
	4.4	Řídící software	15
		4.4.1 Řízení detektorů	15
		4.4.2 REST API server	15
		4.4.3 Zpracování a ukládání dat	15
5	Záv	ěr	17
Δ	Obs	sah přiloženého CD	21

Seznam obrázků

4.1	Atlas TPX detektor - vrstvy a rozmístění konvertorů	7
4.2	Atlas MPX s přehledem rozmístění detektorů	8
4.3	Snímek z Atlas MPX detektoru s výřezem zachycených částic (převzato z [1])	9
4.4	Fotografie znázorňující Medipix2 detektor s neutronovými konvertory (pře-	
	vzato z [6])	9
4.5	Atlas MPX - řídící aplikace (převzato z [4])	0
4.6	Atlas TPX - diagram hw komponent	1
4.7	Atlas TPX - fotografie hw komponent	1
4.8	Atlas TPX - diagram softwarových komponent	2
4.9	Cluster analýza - 6 základních typů clusterů (převzato z [4])	4
A.1	Seznam přiloženého CD — příklad	:1

SEZNAM OBRÁZKŮ

Seznam tabulek

$\mathbf{\acute{U}vod}$

Tato bakalářská práce se zabývá návrhem a implementací software pro ovládání a kalibraci sítě hybridních částicových pixelových detektorů detektorů umístěných uvnitř experimentu Atlas na LHC v CERN - projekt AtlasTPX. Jelikož proces kalibrace je zcela nezávislí na následném řízné činnosti těchto detektorů, je tento software členěn na dvě nezávislé části - energetickou kalibraci částicových pixelových detektorů (viz kapitola 3) a řízení sítě těchto detektorů - AtlasTPX (viz kapitola 4).

TODO

1.1 Motivace

Ionizující záření je spjato s naším světem už od začátku jeho existence. Jeho studium započalo koncem 19. století a pomáhá nám pochopit podstatu hmoty, její interakce s prostředím a další vlastnosti. Tyto poznatky našli své uplatnění v mnoha oborech, jako například v defektoskopii, zdravotnictví, energetice a v mnoha dalších. Spolu s rostoucími poznatky o ionizujících záření a s technických postupem se rozvíjela i detekční technika, která za poslední století prodělala veliký posun. Od prvních bublinových komor, až po nejmodernější polovodičové pixelové detektory, kterými se tato práce zabývá.

Detektory ionizujícího záření

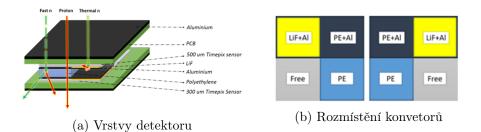
- 2.1 Klasifikace detektorů a jejich parametry
- 2.2 Geiger-Müllerův počítač
- 2.3 Sintilační detektory
- 2.4 Polovodičové detektory
- 2.4.1 Princip
- 2.4.2 Módy
- 2.4.3 Medipix
- 2.4.4 Timepix
- 2.4.5 Cluster analýza
- 2.4.6 FitPix
- 2.4.7 Pixelman
- 2.4.8 Aplikace

Energetická kalibrace

Atlas TPX

Atlas TPX je síť 15¹ hybridních pixelových detektorů typu Timepix 2.4.4, nainstalovaných na různé pozice experimentu Atlas na LHC² v CERN během LS2³ (leden 2013 až březen 2015) je následníkem svého předchůdce - sítě Atlas MPX (viz 4.1). Hlavní motivací výměny této sítě bylo využití nových technologií, především pak nového detekčního čipu Timepix. Ten na rozdíl od svého předchůdce Medipix2 2.4.3 umožňuje rozšíření naměřené informace i o časovou oblast (viz 2.4.4). To nově umožňuje provozovat detektory v módech TOA⁴ a TOT⁵.

Další změnou oproti svému předchůdci je, že každý detektor obsahuje dva detekční čipy s tloušťkami 300 μm a 500 μm , umístěné předními stranami k sobě - viz 4.1a. To přináší možnost měřit koincidence. Když částice projde oběma vrstvami detektoru a zároveň v každé nechá jisté měřitelné množství své energie, je detekována oběma vrstvami a je možné zpětně zrekonstruovat její trajektorii. Tyto koincidence se nejsnáze detekují, pokud oba Timepix čipy pracují v módu TOA - jelikož rychlost částic se blíží rychlosti světla, je vysoce pravděpodobné, že zasažené pixely budou mít stejnou hodnotu.

Obrázek 4.1: Atlas TPX detektor - vrstvy a rozmístění konvertorů

¹V průběhu LS3³ (plánováno 2017 - 2018) je plánováno rozšíření teto sítě o nové detektory

²z angl. Large Hadron Collider

 $^{^3}$ z angl. long shutdown - dlouhodobá technologická přestávka LHC

 $^{^4}$ z angl. Time of Arrival - čas příletu částice v hodinových cyklech detektoru od začátku akvizice

⁵z angl. Time Over Treshold - počet hodinových cyklů, kdy komparační napětí je větší, než referenční (ekvivalent energie deponované částice, viz kapitola 3)

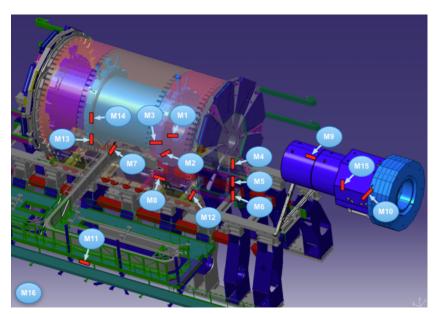
Mezi vrstvami detektoru je umístěn konvertující materiál pro detekci termálních a rychlých neutronů. Rozmístění těchto konvertorů je na obrázku 4.1b.

Hlavním úkolem Atlas TPX je online monitorování spektrální charakteristiky velice různorodého radiačního prostředí Atlas experimentu, založeny na prostorovém uspořádání sítě a (vzhledem k aktuálním módu detektoru) i informaci o deponované energii zainteragovaných částic a časovou informaci.

Detektory, instalované blízko interakčnímu bodu, jsou rovněž použity jako monitory integrované luminozity, což je veličina, která udává počet realizovaných srážek, resp. s intenzitou svazku urychlovače. Ve [5] se uvádí, že je to veličina, která v případě srážení dvou proti sobě letících svazků ukazuje, jaký je součin počtů částic v jednotlivých svazcích prolétajících jednotkovou plochou v srážkové oblasti, vynásobený počtem obletů svazků za jednotku času (nejčastěji se vyjadřuje v jednotkách na centimetr čtvereční a sekundu).

4.1 Atlas MPX

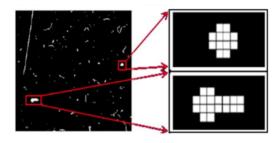
Atlas MPX[6][1] je předchůdcem detektorové sítě Atlas TPX, která v současné době je plně nahrazena. Skládala se z 16 Medipix2 detektorů, které byly instalovány na různé pozice Atlas detektoru - viz obr. 4.2. Hlavním cílem této sítě bylo měření vlastností radiačního pole uvnitř experimentu Atlas, jeho složení, spektroskopických charakteristik a částečně také přispěla k měření neutronů.

Obrázek 4.2: Atlas MPX s přehledem rozmístění detektorů

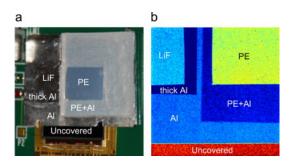
Všechny detektory operovaly v tzv. Medipix módu, který se vyznačují tím, že v rámci jedné akvizice počítá počet částic, které interagovaly pixelovou maticí detektoru a jejichž deponovaná energie byla vyšší, než prahová. Na obrázku 4.3 je znázorněn snímek z jednoho detektoru s detailem zachycených částic. Na obrázku vpravo nahoře je částice typu heavy

blob (těžce nabitá částice, jejíž trajektorie byla kolmá s povrchem detektoru), vpravo dole je pak zachycena částice typu heavy track (také těžce nabitá částice, která ale přiletěla pod větším a proto zanechala větší stopu) - více klasifikaci částic se dočtete v podkapitole 2.4.5.

Obrázek 4.3: Snímek z Atlas MPX detektoru s výřezem zachycených částic (převzato z [1])

Každý z těchto detektorů byl osazen 300 μm tlustým křemíkovým senzorem, který byl pokryt konvertory pro lepší detekční účinnost neutronů (obr. 4.4).

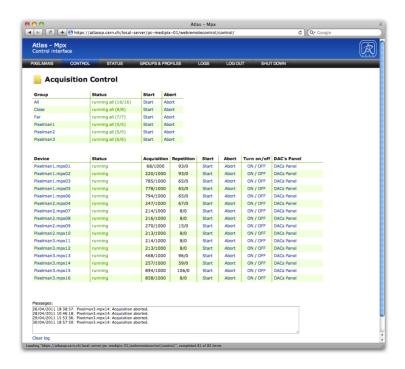

Obrázek 4.4: Fotografie znázorňující Medipix2 detektor s neutronovými konvertory (převzato z [6])

4.1.1 Hardwarová a softwarová architektura sítě Atlas MPX

Tato síť se skládala z 16 Medipix2 2.4.3 detektorů, které byly pomocí USB vyčítacího rozhraní FITPix 2.4.6 připojeny ke třem počítačům (z důvodu distribuce toku dat a výkonu). Na každém počítači se o komunikaci s detektory staral software Pixelman 2.4.7, který řídil akvizici dat, nastavování parametrů detektorů apod.

Pro vzdálené obládání každého byl vyvinut plugin pro Pixelman, který umožňoval jeho rozšíření o TCP/IP ovládací vrstvu. Pomocí jednoduchého textového protokolu bylo tedy možné řídit každý ze třech uzlů. Pro tyto účely byla vyvinuta centrální řídící aplikace [3], pomocí které bylo možné řídit řídit akvizici všech detektorů a nastavovat jejich parametry. Tato aplikace poskytovala webové rozhraní (obr. 4.5), které díky tou dobou méně striktní CERNské politiky síťové bezpečnosti bylo možné tento experiment ovládat z internetu.

Obrázek 4.5: Atlas MPX - řídící aplikace (převzato z [4])

4.2 Hardwarová architektura

Při návrhu hardwarové architekty sítě Atlas TPX musela být zohledněna zvýšená intenzita radiačního a elektromagnetického pole v okolí Atlas detektoru. Snahou proto bylo, co nejvíce hardwarových komponent umístit z dosahu tohoto pole. Z pohledu hardwarové instalace této detektorové sítě se prostory Atlas experimentu dělí na dvě části - UX15 a USA15 (viz obr. 4.6). V UX15 se nachází vlastní experiment. V tomto prostoru byly umístěny jen vlastní detektory (na obr. 4.6 TPX01 až TPX15) a zbytek sítě je instalován v USA15, kterou od zbytku experimentu dělí cca 60 m tlustá železobetonová stěna. Tady se nachází vyčítací elektronika a další nezbytný hardware.

Na obrázku 4.7 je fotografie těchto komponent. Jak již bylo zmíněno výše, detektor (z obr. 4.7, na obr. 4.6 jako TPX01 až TPX15) se skládá z dvojice detekčních čipů Timepix2, které jsou pomocí LVDS zesilovačů a cca 100 m dlouhých ethernetových kabelů propojeny se zařízením AtlasPix (obr. 4.7 dole), které vzniklo modifikací vyčítacího rozhraní FITPix 2.4.6. Toto zařízení obsahuje FPGA⁶, minipočítač Raspberry Pi a další podpůrnou elektroniku.

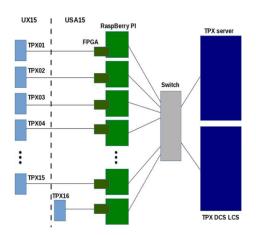
FPGA se stará o komunikaci s Timepix2 detektory, v rámci které dochází k nastavování řídících registrů Timepix2 čipů, ovládání akvizice, vyčítání dat, řízení triggeru⁷ apod.

Dalším článkem tohoto řetězce je minipočítač Raspberry Pi, který plní dvě úlohy. Tou první je komunikace s FPGA pomocí SPI⁸ rozhraní, deserializace (získání dat ze struktury

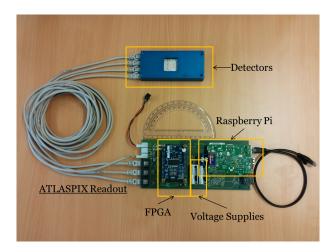
⁶z angl. Field Programmable Gate Array (programovatelné hradlové pole)

 $^{^7}$ řídící signál, který spouští resp. zastavuje (dle konfigurace) akvizici detektoru

⁸z angl. Serial Peripheral Interface (sériové periferní rozhraní)

Obrázek 4.6: Atlas TPX - diagram hw komponent

Obrázek 4.7: Atlas TPX - fotografie hw komponent

komunikačního protokolu) a derandomizace (není zaručena časová posloupnost) surových dat z FPGA. Druhou úlohou tohoto zařízení je poskytování API⁹ vyšším řídícím vrstvám této sítě pomocí specifikovaného komunikačního protokolu a klasického ethernetového rozhraní.

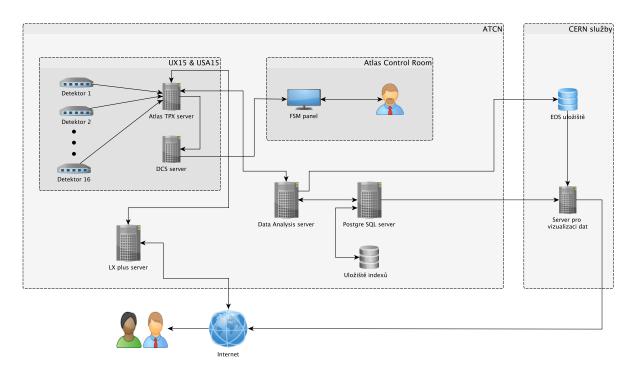
Všechny tyto zařízení jsou pomocí ethernetového switche propojeny s TPX serverem, který je centrálním bodem této sítě, který jí pomocí řídícího softwaru 4.4 a komunikačního protokolu 4.4.1 ovládá. Zároveň je k síti připojen i TPX DCS¹⁰ server, pomocí kterého jsou různé stavové informace Atlas TPX sítě předávány CERNu, resp. Atlas experimentu. Tyto stavové informace jsou převážně hardwarového charakteru (na př. napětí, časování apod.), ale také jsou předávána data o počtu pořízených snímků, jejich okupanci apod.

 $^{^9\}mathrm{z}$ angl. Application Programming Interface (aplikační programovací rozhraním)

 $^{^{10}}$ z angl. Data Control System

4.3 Softwarová architektura

Na obrázku 4.8 je znázorněn diagram návrhu softwarové architektury sítě Atlas TPX z pohledu jejího řízení, vizualizace dat a předávání stavových informací CERNu. Diagram je členěn do dvou základních částí - ATCN¹¹ (technická síť Atlas experimentu, která je oddělena od zbytku Atlas sítě a obsahuje systémy pro vyčítání dat a pro řízení, včetně TDAQ¹² a DSC [2]) a CERN služby, které poskytují perzistentní úložiště dat a web server pro jejich vizualizaci.

Obrázek 4.8: Atlas TPX - diagram softwarových komponent

Popis architektury z pohledu řízení: Na obrázku 4.8 se nachází Atlas TPX server, který je umístěn v serverové místnosti (USA15) Atlas experimentu, umístěné cca 100 m pod zemským povrchem. Tento server pomocí komunikačního protokolu (specifikovaném v 4.4.1) řídí činnost detektorů (nastavování parametrů, ovládání akvizice apod.). Zároveň pomocí JSON REST API poskytuje rozhraní pro své řízení a předávání stavových informací (více v 4.4.2). Díky tomuto rozhraní je možné činnost serveru řídit z ATCN sítě. Pro potřeby vzdáleného ovládání mimo síť ATCN slouží LX plus server, který zajistí spojení vytvořením SSH tunelu.

Předávání stavových informací zajišťuje DCS server, který je od Atlas TPX serveru získává pomocí jeho API. Hlavním úkolem DCS je zajištění získávání stavových informací ze všech experimentů a detektorů homogenním způsobem a interakce s LHC

¹¹z angl. ATLAS Technical Control Network

¹²z angl. Trigger and Data Aquisition (trigger a akvizice dat)

(předávání dat luminozitě, stavu svazku urychlovače, radiační pozadí apod.). Tyto data jsou dále předávána do Atlas Control Room, která se nachází na povrchu. Tam jsou tato data operátorů prezentována pomocí FSM panelu, což je aplikace, která vizualizuje stromovou strukturu všech systému a detektorů Atlas experimentu. Každý list této stromové struktury (detektor, senzor atd.) má několik proměnných, z nichž každá má předem definované intervaly s příslušnými stavy (OK, WARNING, ERROR, FATAL atd.). Výhodou této struktury je, že pokud kterýkoliv list změní svůj stav, tak se tato informace propaguje přes všechny nadřazené uzly, tudíž odhalení případné chyby je pro operátory mnohem snazší.

Popis architektury z pohledu analýzy a vizualizace dat: Když kterýkoliv detektor dokončí akvizici snímku, tak vygeneruje a pošle asynchronní událost Atlas TPX serveru s informací, že data jsou připravena k vyčtení. Následně server vyčte snímek z detektoru (i s jeho metadaty), zpracuje a připojí k němu informace o nastavení detektoru. Poté je třeba data přenést do Data analysis serveru, což v principu je možné dvěma¹³ způsoby:

- 1. Atlas TPX server uloží získaná data v textové podobě do lokálního (či síťového) datového úložiště, odkud jsou přenesena do Data analysis serveru pomocí automatického kopírovacího skriptu.
- 2. Druhou možností je přenesení dat pomocí JSON REST API protokolu, který je Data analysis serverem implementován. Tento druhý způsob je výhodnější, neb minimalizuje prodlevu mezi dobou pořízení snímku a následném zpracováním Data analysis serverem a dostupnosti jeho vizualizace pomocí web serveru a zároveň přináší úsporu přenesených dat.

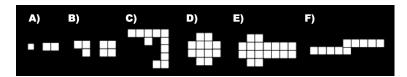
Hlavní úlohou Data analysis serveru provedení tzv. Cluter analýzy. Jde o proces, při kterém jsou z každého snímku získány shluky sousedních pixelů (tzv. clusterů), které mají nenulovou hodnotu. Z těchto clusterů, resp. z jejich tvaru a celkové deponované energie částice (pokud zasažení pixely operovaly v TOT módu) je možné zjistit typ částice, která danou událost způsobila. Na obrázku 4.9 můžete vidět 6 základních dělení clusterů, kde

- (a) je tzv. DOT, způsobený fotony, či elektrony o energii do 10 keV
- (b) je tzv. SMALL BLOB, způsobený fotony, či elektrony s energií vetšinou nad 10~keV
- (c) je tzv. CURLY TRACK, způsobený elektrony do 10~MeV
- (d) je tzv. HEAVY BLOBS, způsobený těžce nabitými částicemi (na př. alfa)
- (e) je tzv. HEAVY TRACK, způsobený těžce nabitými částicemi (na př. protony)
- (f) je tzv. STAIGHT TRACK, způsobený těžce nabitými částicemi (muony apod.)

Po dokončení analýzy dat, jsou data uložena do ROOT¹⁴ souborů (do souborové struktury po detektorech a hodinách). Jedná se o framework, který je vyvíjený v CERN a je

 $^{^{13}{\}rm V}$ současné době je možný pouze první způsob, protože díky politice CERNské síťové bezpečnosti a dlouhými schvalovacími termíny je Data analysis server a všechny s ním související systémy (web server, databáze s indexem a vlastní úložiště dat) prozatím umístěn v ÚTEF ČVUT v Praze.

¹⁴<https://root.cern.ch/>

Obrázek 4.9: Cluster analýza - 6 základních typů clusterů (převzato z [4])

určený pro ukládání dat a jejich analýzu. Vygenerované soubory jsou ukládány do EOS úložiště, což je služba pro perzistentní ukládání ROOT souborů provozovaná CERN. Jelikož každý ROOT soubor má velikost řádově v jednotkách GB, jakékoliv operace nad nimi (na příklad vyhledávání) jsou velice časově náročné. Z tohoto důvodu vznikla PostgreSQL databáze s indexem na jednotlivé clustery, obsažené v ROOT souborech. Pro vizualizaci dat slouží web server, který pomocí databáze s indexem a ROOT souborů poskytuje online výsledky cluster analýzy a další informace.

- 4.4 Řídící software
- 4.4.1 Řízení detektorů
- 4.4.2 REST API server
- 4.4.3 Zpracování a ukládání dat

Závěr

Literatura

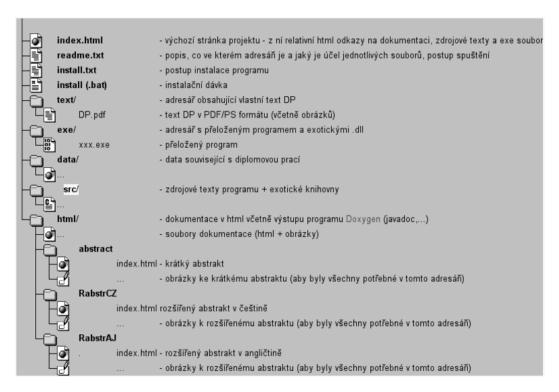
- [1] BOUCHAMI, J. et al. Estimate of the neutron fields in ATLAS based on ATLAS-MPX detectors data. *Journal of Instrumentation*. 2011, 6, 01, s. C01042. Dostupné z: http://stacks.iop.org/1748-0221/6/i=01/a=C01042.
- [2] S. Ballestrero, A. Bogdanchikov, F. Brasolin, A. C. Contescu, S. Dubrov, M. Hafeez, A. Korol, C. J.Lee, D. A. Scannicchio, M. Twomey, A. Voronkov, A. Zaytsev. ATLAS TDAQ application gateway upgrade during LS1 [online]. 2014. [cit. 7.5.2016]. Dostupné z: https://cds.cern.ch/record/1664275/files/ATL-DAQ-SLIDE-2014-054.pdf.
- [3] TURECEK, D. et al. Remote control of ATLAS-MPX Network and Data Visualization. Nuclear Instruments and Methods in Physics Research Section A: Accelerators, Spectrometers, Detectors and Associated Equipment. 2011, 633, Supplement 1, s. S45 S47. ISSN 0168-9002. doi: http://dx.doi.org/10.1016/j.nima.2010.06.117. Dostupné z: http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0168900210013070. 11th International Workshop on Radiation Imaging Detectors (IWORID).
- [4] TURECEK, D. Software for Radiation Detectors Medipix. Master's thesis, Czech Technical University in Prague, Czech Republic, 2011.
- [5] Vladimír Wagner. Článek: Jak se daří urychlovači LHC [online]. 2009. [cit. 4.5.2016]. Dostupné z: http://hp.ujf.cas.cz/~wagner/popclan/lhc/lhc_rok2010.htm.
- [6] VYKYDAL, Z. et al. The Medipix2-based network for measurement of spectral characteristics and composition of radiation in {ATLAS} detector. Nuclear Instruments and Methods in Physics Research Section A: Accelerators, Spectrometers, Detectors and Associated Equipment. 2009, 607, 1, s. 35 37. ISSN 0168-9002. doi: http://dx.doi.org/10.1016/j.nima.2009.03.104. Dostupné z: http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0168900209005956. Radiation Imaging Detectors 2008Proceedings of the 10th International Workshop on Radiation Imaging Detectors.

Příloha A

Obsah přiloženého CD

Tato příloha je povinná pro každou práci. Každá práce musí totiž obsahovat přiložené CD. Viz dále.

Může vypadat například takto. Váš seznam samozřejmě bude odpovídat typu vaší práce... [4] fasfassaafsaf

Obrázek A.1: Seznam přiloženého CD — příklad

Na GNU/Linuxu si strukturu přiloženého CD můžete snadno vyrobit příkazem: tree . > tree.txt

Ve vzniklém souboru pak stačí pouze doplnit komentáře.

Z **README.TXT** (případne index.html apod.) musí být rovněž zřejmé, jak programy instalovat, spouštět a jaké požadavky mají tyto programy na hardware.

Adresář **text** musí obsahovat soubor s vlastním textem práce v PDF nebo PS formátu, který bude později použit pro prezentaci diplomové práce na WWW.